

брѣгове, грабили люде и ги продавали робе. Послѣ напустнали хайдутството, и зели мирно да разжѣняватъ стока та си съ другити народи за скѣпи растения, съ метали, съ платове и пр.

Отъ ближнити острови Финикиянети най-много ходили на Кипрѣ; тамъ тии нашли мѣдни рудници, та основали финикийски градове и села, сир. свои *заселения* (колонии). Малко по малко търговията и заселенията на Финикиянети се распространили тако-речи по всичкити главни острови и брѣгове на Срѣдиземно море. Въ Испания Финикиянети нашли много сребрна руда; казовать, че, кога отишли тии най-напрѣдъ тамъ, нашли толкова много сребро, штото напълнили всичкити си корабе, направили си отъ него всичката корабна потрѣба и дори котви ти.

Смѣлити финикийски търговци не се задоволили съ Срѣдиземно море, та ходили и въ Атлантически океанъ, сир. отвѣдъ Херкулесовити стълпове (така се викалъ въ старо врѣме Гибралтарский протокъ или двѣтѣ скали, што се намиратъ; една срешта друга на брѣговети му). По Атлантически океанъ тии ходили до Британскити острови, отъ дѣто докаровали олово; стигали и дори до Балтийско море, та отъ брѣговети на Прусия докаровали янтаръ (кехлибаръ), който старити народи имали за по-скѣпъ отъ златото. Финикиянети ходили оште и на югъ отъ Гибралтарский протокъ покрай африканскити брѣгове. Казовать, че единъ отъ египетскити фараони (царь Нехао), който ималъ на служба финикийски морци, пратилъ ги да обиколятъ цѣла Африка. Тии тръгнали отъ Египетъ по Аравийский заливъ. Въ дъждовното врѣме прѣзъ годината морцити излизали на брѣгътъ, правили си колиби, сѣли жито, и чакали, доклѣ да оздрѣе; послѣ го събирали и накъ пѣтовали. Така на третята година тии честито пристигнали въ Срѣдиземно море и се завърнали въ Египетъ.